

גידולים שאין בהם איסור ספיחין:

א. פירות בפירות אין איסור ספיחים, כיוון שגם אם יטעו עץ בשביעית לא יוכלו ליהנות ממנו בשנת השמיטה.

ירקות רב שנתיים:

כאשר התחילה הנביטה רק לאחר ראש השנה יש להחמיר. אולם אם הצמח נבט כבר בשנה הקודמת, אף אם התחילו לצמוח שוב ירקות מהשורש בשנת השמיטה - ניתן להקל, כגון בנענע ובחצילים, וכן ניתן להקל גם בבננות.

ב. זריעת נכרי בשדהו

רמב"ם (פ"ד הכי"ט):

עכו"ם שקנה קרקע בארץ ישראל וזרעה בשביעית - פירותיה מותרין, שלא גזרו על הספיחין אלא מפני עוברי עבירה, והעכו"ם אינן מצווין על השביעית כדי שנגזור עליהם.

ג. שדה בור

רמב"ם (פ"ד ה"ח):

ספיחים העלים בשדה בור ובשדה ניר... מותרין באכילה, ומפני מה לא גזרו עליהם לפי שאין אדם זורע מקומות אלו.

חזון איש (כ"ב, ג' פ"ד ח"ט ס"א ס"ב, ט"ו, ט"ז):

נראה דשדה הנורעת שנה אחת תבואה הגדל בחורף, ובשנה אחרת מניחין אותה בורה בחורף וזורעין אותה בקיץ מיני קטניות - ספיחין העליון בחורף מן התבואה מותרין משום ספיחין, כדן שדה בור ושדה ניר (ברמב"ם פ"ד). ולפי זה גם אם זרעה לפני ראש השנה של שביעית מפני שלא רצו להניחה בורה ויפשטו הערבים עליה, התבואה הגדילה מותרת משום ספיחין.

הגרש"ז אויערבך מנחת סלמה, ה"א, סימן ט'

ואמרתי דלכאורה יש יותר לסמוך על סברא זו שאמרנו דבשטחים גדולים עד מאד והכל זרוע באופן מסודר, באופן דאי אפשר כלל לומר שנזרעו מאליהן דליכא בכהאי גוונא איסור ספיחין...

אך כיוון שלא מנו חכמים היתר זה בין הדי' שדות מוכח דלא פלוג חכמים ולא חלקו בין שדה גדולה... [נ]כיוון שלא נזכר בשום מקום דשרי מסתבר שאין להתיר.

ד. כיבוש עולי מצרים

במקומות שלא כבשום עולי - בבל אלא רק עולי מצרים - אין איסור ספיחים, על אף שמדרבנן אסור לעבוד שם בשביעית.

גידולים שאין בהם קדושת שביעית - האם יש בהם איסור ספיחים?

החזון איש, הגרש"ז אויערבך (מעדני ארץ, הערות, סימן ח', י"א, ש"ת מנחת שלמה, ח"א, סימן נ"א אות י"א):

אין איסור ספיחים בגידול שאינו קדוש בקדושת שביעית

שו"ת אז נדברו (ח"ד, סימנים ג'-ה'):

גם גידול שאיננו קדוש בקדושת שביעית ייתכן שיש בו איסור ספיחים, שהרי טעם הגזירה הוא מחשש שמא אדם יזרע בשביעית עצמה בסתר.